

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนจากมณฑลกว่างซีที่มาเรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยบูรพาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยเพื่อประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน และเพื่อศึกษาแนวทางบูรณาการจัดการศึกษาภาษาไทย เพื่อใช้ในประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพาและนักธุรกิจคนจีนที่อยู่ในจังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาจีนที่มาจากมณฑลกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีน และกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน 150 คน อาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพาที่สอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาจีน จำนวน 10 คน และนักธุรกิจในจังหวัดชลบุรีที่เป็นคนจีน ซึ่งเข้าใจการค้าระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 10 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้ได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาจีน และใช้วิธีสัมภาษณ์แบบเจาะลึก อาจารย์และนักธุรกิจ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางบูรณาการจัดการศึกษาภาษาไทย เพื่อใช้ในประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาคะแนนเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแบบสอบถาม ในส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้วิธีสรุปข้อคิดเห็นตามประเด็นคำถาม และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาจีนจากมณฑลกว่างซีที่มาเรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน สรุปผลได้ดังนี้

1.1 ด้านการใช้ภาษาเพื่อประกอบอาชีพ พบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการใช้ภาษาเพื่อประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาจีนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย จะมีโอกาสประกอบอาชีพในบริษัทข้ามชาติที่ลงทุนในประเทศไทยด้วย การเข้าใจภาษาไทย สามารถช่วยพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี และนักศึกษาจีนที่เลือกเรียนภาษาไทย จะได้เปรียบในการประกอบอาชีพ ในสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนลาว ตามลำดับ

1.2 ด้านการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ พบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรให้นักธุรกิจคนไทยมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในมณฑลกว่างซี มหาวิทยาลัยในมณฑลกว่างซี จำเป็นต้องสอนเรื่องการพัฒนาองค์กรเศรษฐกิจภูมิภาคของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขงแก่นักศึกษาด้วย และนักศึกษาจีนที่เข้าใจภาษาไทย อาจลงทุนทางการค้าในประเทศไทยได้ ตามลำดับ

1.3 การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีนสามารถไปประกอบอาชีพที่มณฑลกว่างซีได้ สาธารณรัฐประชาชนจีนและไทยตั้งอยู่ใกล้กัน มีวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงเป็นพื้นฐานที่ดีในการประกอบธุรกิจร่วมกัน และธุรกิจของไทยอาจถูกครอบครองโดยสาธารณรัฐประชาชนจีน เพราะเป็นประเทศที่เล็กกว่า

1.4 การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านวัฒนธรรม พบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการพัฒนาสังคมที่เกี่ยวข้อง ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาจีนควรมีความสามารถในการเผยแพร่วัฒนธรรมจีนและธุรกิจของจีนไปยังประเทศอื่นด้วย มหาวิทยาลัยที่สอนภาษาไทยในมณฑลกว่างซี ควรสอนการค้าของเอเชียคู่กับภาษาไทยด้วย และเป็นเรื่องยากที่นักธุรกิจจีนจะมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพในประเทศอื่น

2. ความคิดเห็นของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพาที่สอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาจีนเกี่ยวกับแนวทางบูรณาการจัดการศึกษาภาษาไทย เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

อาจารย์ส่วนใหญ่คิดว่านอกจากภาษาจีนแล้ว ยังต้องรู้ภาษาอื่นด้วย เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ และภาษาอินโดนีเซีย เป็นต้น เพราะมีหลายประเทศที่ใช้ภาษาในกลุ่มนี้อยู่ นักศึกษาจีนที่พูดภาษาไทยได้จะเป็นข้อได้เปรียบ ซึ่งอาชีพที่ได้ประโยชน์ ได้แก่ โฆษณาเที่ยว ผู้ประกอบอาชีพค้าขาย เป็นต้น

ก่อนที่นักศึกษาจีนจะไปเรียนต่างประเทศ มหาวิทยาลัยของจีนควรสอนให้นักศึกษาจีนได้เรียนรู้ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม สังคม การเมือง สถานภาพทางเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของประเทศนั้น ๆ รวมถึงการสอนเกี่ยวกับการค้าขายกับประเทศต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงการปกครอง ภาษาที่ใช้และสภาพแวดล้อม เป็นต้น

ด้านสังคม เมื่อมีนักศึกษาจีนเข้ามาศึกษาในประเทศไทย ย่อมเกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม นอกจากนี้การติดต่อค้าขายก็เป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมจีนและธุรกิจของจีนไปในตัวด้วย

การที่ประชาชนในประเทศใดมากกว่า ไม่ได้หมายความว่าประเทศนั้นจะได้เปรียบทางด้านการค้า แต่การได้เปรียบทางการค้าเกิดจากความได้เปรียบทางการแข่งขัน (Competitive Advantage)

เมื่อนักศึกษาจีนมาเรียนที่ประเทศไทย ต้องปรับตัวในด้านภูมิอากาศ สังคม การเมือง กฎหมาย กฎระเบียบ สถานภาพทางเศรษฐกิจ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมไทยและชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะภาษาไทย เพราะว่าการพูดภาษาไทยอย่างถูกต้องกับคนไทยจะช่วยสร้างสัมพันธภาพและการค้าขายกับคนไทยได้ง่ายขึ้น นักศึกษาจีนจึงต้องเรียนรู้ด้วยตัวเองพร้อม ๆ กับการปรับตัวให้สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนที่เป็นชาวไทย ซึ่งมีพฤติกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมต่าง ๆ หลายอย่างแตกต่างกัน

สาขาวิชาที่เลือกเรียนในประเทศไทย เช่น วิชาการจัดการธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีศัพท์เฉพาะทางด้านธุรกิจจำนวนมาก นักศึกษาจีนควรจะเข้าใจศัพท์เฉพาะก่อนเข้าห้องเรียน หรือขณะเรียนที่ประเทศจีน ทางมหาวิทยาลัยของจีนอาจต้องสอนให้นักศึกษาจีนมาก่อนพอสมควร เนื่องจากในประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ มีคนหลายเชื้อชาติ ต่างภาษา แต่ภาษากลางที่นิยมใช้มากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ นักศึกษาจีนที่มาเรียนในประเทศไทย ควรจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีพอสมควร เพราะอาจารย์ที่สอนแต่ละวิชาส่วนมากพูดภาษาจีนไม่ได้ เวลาสอนในห้องเรียนนอกจากอธิบายเป็นภาษาไทยแล้ว ก็อาจอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ ถ้านักศึกษาจีนฟังไม่รู้เรื่อง และ

หลังเลิกเรียนไม่ทบทวน จะทำให้นักศึกษาจีนเรียนอย่างไม่รู้เรื่อง อีกส่วนหนึ่งคือนักศึกษาจีนส่วนมากไม่มีความตระหนักในการทำงานเป็นทีม ชอบต่างคนต่างทำ สถานการณ์ของโลกปัจจุบันนี้ ต้องการความร่วมมือและทำงานอย่างเป็นทีม

ผลกระทบที่เกิดขึ้นก็คือนักศึกษาจีนเรียนจบแล้ว แต่ยังมีความสามารถไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาจีนที่ไปทำงานพิเศษเพื่อหาเงินเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะงานข้ามคืนในบาร์ ทำให้นักศึกษาจีนไม่มีเวลาทำการบ้านและอ่านหนังสือ อีกทั้งไม่สามารถทุ่มเทกับการเรียนได้เต็มที่ ทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกมาก เพราะฉะนั้นคนจีนที่จะไปเรียนต่างประเทศควรจะมีค่าใช้จ่ายเพียงพอ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการเรียน ถ้าต้องการหาประสบการณ์ในการทำงานควรต้องติดต่อทางคณะให้ช่วยจัดการ

3. ความคิดเห็นของนักธุรกิจจีนในจังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับแนวทางบูรณาการการจัดการศึกษาภาษาไทย เพื่อใช้ในประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

บริษัทและโรงงานต้องการนักศึกษาที่มีคุณธรรม วัฒนธรรม อุดมคติ ความรู้ความสามารถ และศีลธรรมอันดี ถ้ามีประสบการณ์ในการทำงานจะดีกว่า แต่ก็เข้าใจว่านักศึกษาที่เพิ่งจบจากมหาวิทยาลัยใหม่ ๆ ส่วนมากจะไม่ค่อยมีประสบการณ์ในการทำงาน เพราะฉะนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดให้นักศึกษาไปฝึกงานที่แต่ละบริษัทและโรงงาน และควรจัดวิชาสอนตามความต้องการและความนิยมของสังคม เช่น วิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ วิชาบริหารการเงินการลงทุน วิชาบริหารบัญชี เป็นต้น ส่วนความสามารถทางด้านงานฝีมือ ควรจะสอนทางด้านการซ่อม การออกแบบและการผลิต เป็นต้น ยกตัวอย่างเช่น การทำอาหารไทย ปัจจุบันนี้ อาหารไทยเป็นอาหารที่นิยมและขึ้นชื่อในระดับโลก นักศึกษาที่เข้าใจภาษา วัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมถึงการเรียนรู้การทำอาหารไทยจะได้เปรียบหลายด้านมาก ที่กล่าวถึงนี้ ช่วยให้นักศึกษาได้เปรียบมากยิ่งขึ้น

ส่วนตัวนักศึกษาต้องพัฒนาตัวเอง ขยันมุ่งมั่น ทำให้ตัวเองมีสมรรถภาพมากยิ่งขึ้น นักศึกษาที่เข้าใจภาษาไทย ควรจะต้องเรียนรู้การเมือง กฎหมาย กฎระเบียบ เศรษฐกิจ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมไทย องค์กรและชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากยิ่งขึ้น สามารถทำงานและช่วยให้บริษัทหรือโรงงานค้าขายได้อย่างดี และนักธุรกิจก็ยังคงคิดว่านอกจากภาษาจีนกับภาษาอังกฤษในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง ภาษาญี่ปุ่นก็เป็นภาษาที่สำคัญ เพราะว่าบริษัทและโรงงานญี่ปุ่นมาสร้างโรงงานและทำกิจกรรมค้าขายในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขงจำนวนมาก ทำให้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ต้องการเป็นอย่างมาก ถ้านักศึกษาที่เข้าใจหลายภาษา จะได้เปรียบเป็นอย่างมาก

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่าด้านการใช้ภาษาเพื่อประกอบอาชีพ พบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการใช้ภาษาเพื่อประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาจีนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย จะมีโอกาสประกอบอาชีพในบริษัทข้ามชาติที่ลงทุนในประเทศไทยด้วย การเข้าใจภาษาไทย สามารถช่วยพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี และนักศึกษาจีนที่เลือกเรียนภาษาไทย จะได้เปรียบในการประกอบอาชีพ ในสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนลาว ตามลำดับ

การใช้ภาษาเพื่อการประกอบอาชีพนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยบูรพาเห็นว่า นักศึกษาจีนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย จะมีโอกาสประกอบอาชีพในบริษัทข้ามชาติที่ลงทุนในประเทศไทย การเข้าใจภาษาไทย สามารถช่วยพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี และยังเห็นด้วยว่า นักศึกษาจีนที่เลือกเรียนภาษาไทยจะได้เปรียบในการประกอบอาชีพ ในสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนลาวด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างประเทศ ทำให้เกิดความร่วมมือในการจัดการศึกษา เช่น เกิดการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาจากประเทศหนึ่งมีโอกาสทำงานหรือประกอบอาชีพในอีกประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ทำให้เกิดความร่วมมือมากขึ้นในหลายด้าน เช่น การค้าขายระหว่างประเทศ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น

นักศึกษาจีนที่เลือกเรียนภาษาไทยจะได้เปรียบในการประกอบอาชีพ เนื่องจากในมณฑลยูนนานและกว่างซีของสาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐประชาชนลาว และประเทศไทยใช้ภาษาใกล้เคียงกัน นักศึกษาจีนเห็นว่าอาจารย์คนจีนที่สอนภาษาไทยไม่จำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และไม่เห็นว่านักศึกษาจีนควรรู้ภาษาต่างประเทศอีกอย่างน้อย 2 ภาษา ทั้งนี้เพราะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้า ทางด้านวิทยาการล้วนแล้วแต่ต้องใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ปัญหาต่าง ๆ มักจะเริ่มสะสมตั้งแต่เมื่อครั้งยังศึกษาในโรงเรียนหรือในสถาบันต่าง ๆ สืบต่อเนื่องมาจนกระทั่งถึงเวลาประกอบอาชีพก่อให้เกิดปัญหาต่อการทำงาน และระบบเศรษฐกิจของชาติ สอดคล้องกับ ชนิกา คำพุฒ (2545) พบว่า การใช้ภาษาไทยด้านการพูดของนักศึกษาจีนมีความบกพร่องของการออกเสียงพยัญชนะผิด พบมากที่สุดคือ ออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด รองลงมาคือ การออกเสียงพยัญชนะต้นผิด และการออกเสียงสระผิด ส่วนข้อบกพร่องของการออกเสียงวรรณยุกต์ผิดนั้นพบน้อยมาก สำหรับข้อบกพร่องในการใช้ประโยคในการพูด คือ ใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ และใช้ภาษาไม่สละสลวยการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนของนักศึกษาจีนมีความบกพร่องของการเขียนพยัญชนะต้นผิดมากที่สุด รองลงมาคือ การเขียนพยัญชนะท้ายผิด การเขียนสระผิด นักศึกษาจีนมักเขียนผิดพลาด คือจากสระ

เสียงสั้น เป็นสระเสียงยาว สระเสียงยาว เป็น สระเสียงสั้น และสระประสมเป็นสระเดี่ยว ส่วนในเรื่องของการใช้ประโชคในการเขียนพบมากที่สุดคือ ใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ รวมทั้งการใช้คำเกิน การขาดคำ และการเรียงคำเข้าประโชคไม่ถูกต้อง

วิชาที่นักศึกษาจีนเลือกเรียนในประเทศไทย เช่น วิชาการจัดการธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ มีศัพท์เฉพาะเป็นจำนวนมาก นักศึกษาจีนควรเข้าใจคำศัพท์เฉพาะก่อนเข้าห้องเรียน หรือทางมหาวิทยาลัยของประเทศจีนควรต้องสอนให้นักศึกษาจีนมาก่อนพอสมควร เนื่องจากในประเทศต่าง ๆ เหล่านี้มีคนหลายเชื้อชาติหลายภาษา แต่ภาษากลางที่นิยมใช้มากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักศึกษาจีนที่มาเรียนในประเทศไทยควรใช้ภาษาอังกฤษได้ดีพอสมควร เพราะอาจารย์ที่สอนส่วนใหญ่พูดภาษาจีนไม่ได้ เวลาสอนในห้องเรียนนอกจากอธิบายเป็นภาษาไทยแล้วก็อธิบายเป็นภาษาอังกฤษ ถ้านักศึกษาจีนฟังไม่รู้เรื่องก็จะทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง และแม้ว่าภาษาจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร แต่หากขาดความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพต่าง ๆ ก็ไม่อาจทำให้ธุรกิจดำเนินไปได้ด้วยดี

2. ผลการวิจัยพบว่า ด้านการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ นักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการใช้ภาษาเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรให้นักธุรกิจคนไทยมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในมณฑลกวางซี มหาวิทยาลัยในมณฑลกวางซี จำเป็นต้องสอนเรื่องการพัฒนาองค์กรเศรษฐกิจภูมิภาคของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขงแก่นักศึกษาด้วย และนักศึกษาจีนที่เข้าใจภาษาไทย อาจลงทุนทางการค้าในประเทศไทยได้ ตามลำดับ

การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ พบว่าสิ่งสำคัญที่กำลังเป็นปัญหาในตอนนี้ คือ นักศึกษาที่เพิ่งเรียนจบส่วนมากไม่ค่อยมีประสบการณ์ในการทำงาน การให้นักธุรกิจไทยมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การให้นักธุรกิจและผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายประสบการณ์ในการทำงานและทำธุรกิจ หรือการจัดให้นักศึกษาไปฝึกงานในบริษัทหรือโรงงาน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นการสร้างข้อได้เปรียบและเพิ่มพูนความรู้ให้แก่นักศึกษาโดยตรง

3. ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาสังคมระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาสังคมระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีนสามารถไปประกอบอาชีพที่มณฑลกวางซีได้ สาธารณรัฐประชาชนจีนและไทยตั้งอยู่ใกล้กัน มีวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงเป็นพื้นฐานที่ดีในการประกอบธุรกิจร่วมกัน และธุรกิจของไทยอาจถูกครอบครองโดยสาธารณรัฐประชาชนจีน เพราะเป็นประเทศที่เล็กกว่า

การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาสังคมระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงเป็นพื้นฐานที่ดีในการประกอบธุรกิจร่วมกัน สอดคล้องกับ สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์ กล่าวว่า การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาสังคม เพราะช่วยพัฒนาคนในสังคมให้มีความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม มีสติปัญญาและเป็นเครื่องมือในการเลี้ยงชีพที่สุจริต ตลอดจนเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม มีประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญมั่นคงในทุก ๆ ด้าน ในสภาพปัจจุบันนี้สังคม-ไทยกับสังคมจีนมีความเชื่อมโยงเป็นอย่างมาก เช่น ทางด้านประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา ศาสนา และทางด้านเศรษฐกิจ

4. การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านวัฒนธรรม พบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการพัฒนาสังคมที่เกี่ยวข้อง ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาจีนควรมีความสามารถในการเผยแพร่วัฒนธรรมจีนและธุรกิจของจีนไปยังประเทศอื่นด้วย มหาวิทยาลัยที่สอนภาษาไทยในมณฑลกว่างซี ควรสอนการค้าของเอเชียคู่กับภาษาไทยด้วย และเป็นเรื่องยากที่นักธุรกิจจีนจะมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพในประเทศอื่น

การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านวัฒนธรรม นักศึกษาจีนเห็นว่า นักศึกษาจีนควรมีความสามารถในการเผยแพร่วัฒนธรรมและธุรกิจของจีน ไปยังประเทศอื่นด้วย มหาวิทยาลัยที่สอนภาษาไทยในมณฑลกว่างซีควรสอนการค้าของเอเชียควบคู่กันไป สอดคล้องกับ สุภัทษฉาน ศรีเอี่ยม (2553) ที่ว่า ชาวจีนเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานาน อย่างน้อยก็ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย ขณะเดียวกันส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีนก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย และส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยก็ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีน ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าได้เกิดการผสมผสานซึ่งกันและกันระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมจีนอย่างสนิทแนบแน่น และสอดคล้องกับที่สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล (2552) กล่าวว่า การพัฒนาอาชีพใด ๆ ก็ตาม ย่อมต้องอาศัยความรู้ความสามารถ และทักษะเฉพาะทางในสาขาอาชีพนั้น ๆ ผสมผสานกับความสามารถในการใช้สื่อที่จะถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้อื่นและ สื่อหนึ่งที่สำคัญก็คือ ภาษาและวัฒนธรรม ในขณะที่มนุษย์จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกัน มีการติดต่อสื่อสารกันในวงกว้าง ถ่ายทอดความรู้ความคิดให้แก่กัน บทบาทและความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมจึงมีมากยิ่งขึ้น และแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกชนิดที่ได้ บทบาทที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง คือ เป็นพื้นฐานของการสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กร บุคคลในองค์กร และบุคคลนอกองค์กร ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในการใช้ภาษา ผสมผสานกับความเข้าใจวัฒนธรรมทั้งในภาพรวมและส่วนบุคคล จะช่วยสร้างความรู้สึที่ดี

ความเข้าใจอันดีต่อกัน ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ความสามารถเฉพาะทางไปสู่สังคมภายนอก ทำให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น บุคลากรในทุกสายอาชีพจึงจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในวิชาชีพ ของตนไปพร้อม ๆ กับการใช้ภาษาและวัฒนธรรม เป็นสื่อในการถ่ายทอดวิชาการ ได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยของจีนควรที่จะสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สังคม การเมือง ภาษา ศาสนา สถานภาพทางเศรษฐกิจ ชีวิตความเป็นอยู่ของประเทศนั้น ๆ นักศึกษาจีนก่อนที่จะมาเรียนต่างประเทศ
2. ควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษาจีนตระหนักถึงการทำงานเป็นทีม เพราะสถานการณ์ในปัจจุบันนี้ ต้องการความร่วมมือและทำงานเป็นทีม
3. นักศึกษาที่จะไปเรียนต่างประเทศควรมีค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอ เพื่อไม่ให้เป็นผลกระทบต่อการศึกษา หรือถ้าหากนักศึกษาต้องการหารายได้พิเศษ หรือฝึกงาน ควรติดต่อทางสถานศึกษาให้ช่วยดำเนินการให้อย่างเป็นทางการให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่เรียน
4. มหาวิทยาลัยในมณฑลกว่างซีและในประเทศไทยควรจัดให้นักศึกษาได้ฝึกงานในบริษัทหรือโรงงาน และควรจัดสอนวิชาตามความต้องการและความนิยมของสังคม เช่น วิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ วิชาบริหารการเงินการลงทุน วิชาบริหารบัญชี เป็นต้น เพื่อให้ นักศึกษามีศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคม
5. ควรสอนภาษาอังกฤษ และภาษาในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง เช่น ภาษาอาหรับ ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาลาว ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น เพราะเป็นภาษาที่สำคัญ นอกจากนี้ควรมีการศึกษาคำศัพท์เฉพาะ หรือภาษาถิ่นที่เข้าไปติดต่อด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหา และการปรับตัวของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้านการเรียนและความเป็นอยู่ในประเทศไทย
2. ควรมีการวิจัยหาแนวทางพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้นักศึกษาจีนที่เรียนโครงการสอนร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยไทย-จีน